

נועם שדות

שירים של יום שישי

מעשה הסיפר

חִשְׁבְּתִי עַל מַעֲשֵׂה
הַסֵּפֶר שְׁלִי וְלֹא
מִצְאֹתִי כְּלוּם וּבִסוּף
הַחֲלֹטְתִי לְכַתֵּב אֶת הַדְּבָרִים
כְּפִי הוֹיֵתָם: אָבֹא שְׁלִי אֹמֵר
שְׁאֲנִי אֲסַפִּיק לְאוֹטוֹבוֹס
וְאֲנִי לֹא הַסֵּפְקֹתִי.

דמות האשה

דְּמוֹת הָאִשָּׁה
עוֹלָה וְעוֹלָה
בְּסִפּוּרֵי הַמְּזֻרָח
בְּמִיָּחָד אַחֲרֵי
שָׁנִים רַבּוֹת
שֶׁהָאֲנָשִׁים שֶׁבָּאוּ
לְאַרְץ
הַתְּאֲקֵלְמוֹ בָּהּ
וְרֵאוּ אִיזוֹ דְּמוֹקְרַטִיָּה נִפְלְאָה יֵשׁ לָנוּ פֹה
שֶׁהַגְּבָרִים וְהַנְּשִׂים שְׁוִים הֵמָּה
וְאֵין בְּכֹלֵל אֶפְלִיּוֹת.

רְאוּ לְמִשְׁלֵךְ אֶת
הַסֵּפּוּר הָעֵמֶמִי

הַגִּבֹר מִשְׁתַּק
וְכַמְעַט אֵינוֹ קָיָם
בְּסִפּוּרֵי נָשִׁים מַעֲדוֹת הַמְזוּרָה
וְגַם מַעֲדוֹת הַמַּעֲרָב
וְהָאִשָּׁה הִיא זֹו שֶׁמַּצִּילָה
אוֹתוֹ מַעֲבָדוֹת
וּמִשְׁבֵּי רַב.

וְגַם אֶת אִשְׁתִּי
אֲנִי מְכַבֵּד וְאוֹמֵר:
הִיא שָׂוָה יוֹתֵר מִמֶּנִּי
וְאֲנִי מִתְגַּמֵּד.

טיגון חביתות

הִיא נַעֲזֶרֶת
וּמִתְקַדֶּמֶת
מְכִינָה חֲבִיתָה
לְעֶצְמָהּ
אִז לָמָּה זֶה מִפְרִיעַ לִי כָּל כָּךְ?

כָּל הַיּוֹם
הִיִּיתִי מְטֹגֵן
לְעֶצְמֵי חֲבִיתוֹת
וְלֵה נוֹתֵן חֲצִי
וְעִכְשָׁו
הִיא מְטַגֶּנֶת לְעֶצְמָהּ
חֲבִיתוֹת
וְלִי לֹא מְבִיאָה דָּבָר.

עִכְשָׁו, הַחַיִּים הַשְּׁתַּנּוּ
הִיא מְנַקֶּה, מְסַדֶּרֶת וּמְכַבֶּסֶת
וְאֲנִי חוֹלֵם עַל טִגּוֹן
חֲבִיתוֹת.